

de Maaneder, de ere her inde. Det finder jeg ganske rigtigt, men de Folk, som have Hus og Hjem og store Ejendomme her i Byen og have deres Familie med her inde, ville, naar de ere Medlemmer af Rigsdagen, under Henviſning til denne Paragraf kunne bo her i ganske overordentlig lang Tid uden at betale en eneste Øre i Skat til Byen. Det vilde ogsaa let kunne rettes ved en lille Tilføjelse, og for at blive ved de Lignelser, som under denne Debat ere blevne brugte mange Gange — det er ikke den bibelske —, vil jeg, uden at komme ind paa Tal, som kunne bestrides, sige: Hvorfor skulle Grev A. og Baron B. kunne bo her inde i Hovedstaden, hvor de have Ejendom, Familie osv., og for saa vidt de tilfældig tillige ere Medlemmer af Rigsdagen, ikke betale en rød Øre i Skat til Byen netop nu, da vi indføre mellemkommunal Beskatning? Kjøbenhavn er ikke nogen rig By, den er i Forhold til sin Størrelse endogsaa, hvad man kan kalde en middelfattig By. Jeg har haft Lejlighed til at nævne det her, og da det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe) fremkom med nogle Oplysninger, der overraskede mig, nemlig at vi her i Byen vare i Besiddelse af ikke mindre end 3 Millionærer; der havde over 1 Million i aarlig Indtægt, maa jeg dog modsige ham. Jeg har, efter at have faaet at vide, hvem der var sigtet til, ikke kunnet finde dem. Der er ingen her i Kjøbenhavn, som har 1 Mill. Kr. i Indtægt om Aaret, saa vidt det har været muligt at oplyse, nej, vi ere meget fattigere i Gennemsnit her inde. Blandt de 65,000 Skatteydere, der stode paa Listen for 1900 — jeg har ikke kunnet faa fat i den senere, men der er ikke sket væsentlige Forandringer —, havde de 30,602 under 1,000 Kr.s Indtægt, og kun 31,663 havde over 1,000 Kr.s Indtægt. Naar vi komme til en Indtægt af 5,000 Kr., saa var der kun 4,565 af de samlede Skatteydere, som havde en Indtægt over dette Beløb, og naar vi komme op til 100,000 Kr., denne famøse Grænse for Procentstigningen, var der kun 48 Skatteydere, der havde der over. Den pekuniære Fordel, der vilde være ved, at Skatteskalaen steg yderligere, vilde saaledes neppe være stor, men jeg indrømmer, at Retfærdighedskravet medfører, at den burde gaa videre. Mon der imidlertid ikke er Grunde, der forklare, hvorfor man ikke har villet gaa videre? Den ærede Finansminister har allerede i Dag sagt, at man ved Ansættelsen af en saadan Skala maatte gaa ud fra et Skøn over, hvad det var rime-

ligt, at man kunde føre igennem, og selvfølgelig maa man det. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem for Søby (Vilhelm Lassen), der i Gaar med Glæde talte om de Muligheder, der laa i, at vi overhovedet fik en stigende Skala og en Formue- og Indkomstskat, nemlig at vi saa stadig kunde sætte Procenten op, og som stillede et Horoskop, hvorefter man en Gang kunde ende ved 13 pCt. af de højere Indtægter, paa dette Punkt har talt som den ærlige Demokrat, han er, men egentlig mindre som klog Politiker. Hvis man f. Eks. vilde spørge Mændene af det frikonservative Parti oppe i Landstinget, hvad deres Mening var om et saadant Forslag, vil jeg ikke sige, at de vilde gaa ud af deres gode Skind derved, nej, de vilde blive inden for Rammerne af det Navn, som de have valgt sig, men jeg tror, at de vilde demonstrere deres Frikonservativitet derved, at de vilde sige: Maa vi være fri, vi ere konservative.

Jeg skulde ikke have opholdt Tinget med disse Ting, som man maaske kan sige er Smaatterier, hvis der ikke i Loven var Ting, som gjorde, at jeg gaar ud fra, at der maa ske Ændringer. Jeg skal til Slut nævne, at idet man i Landstinget har indsat en Tillægsbestemmelse, hvorefter Kommunernes Regnskabsaar skal være lig med Finansaaret og ende den 1. April, har man i samme Paragraf givet Ministeren Bemyndigelse til at foretage de herved foranledigede Forandringer i Tidsbestemmelserne i Lov om Landkommunernes Styrelse af 6. Juli 1867 og i Lov om Købstadkommunernes Styrelse af 26. Maj 1868, men man har glemte samtidig at ændre de Datoer, som findes i Lovforslagets § 31 om Udredning af Tilskuddet til Kommunerne. Jeg tror, at den Frist, som der er givet af tre Maaneder efter Regnskabsaarets Afslutning, i hvilken der skal ske Opgørelse, Indsendelse af Beregninger til Ministeriet fra Kommunerne og Tilbagelevering af disse til Kommunerne, er alt for ringe. Det burde sikkert have været et halvt Aar. Jeg vil antage, at man allerede af den Grund maa foretage en Ændring paa dette Punkt, og saa haaber jeg, at nogle af de Ændringer, jeg har paapeget, som ere lette at gennemføre, og som ville rense Loven, saaledes, at den blev renere og bedre i Henhold til det Princip, som er lagt til Grund for den, ogsaa maa kunne følge med.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.